

Lumina Satelor

Foaie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . Lei 40—
Pe o jumătate de an . . . . . „ 20—
Pe un pătrar de an . . . . . „ 10—

== Un număr 1 Leu. ==

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Trei

din cei mai învățați oameni ce-i avem noi Românii și-au spus în săptămâna aceasta părerea cu privire la stările noastre politice. Ascultați ce spun ei. Marele dascăl al neamului, Nicolae Iorga, scrie: «Ceeace trebuie să ne preocupe acum mai mult ca orice e în viața (existența) patriei și cea liniște de care ea are lipsă pentru a se întrâma»... «Nu putem ținea România într'o neîncetată (continuă) zguduire. Nu putem adăugi la suferințele tiraniei spasmele revoluției. Nu putem trezi puteri pe cari nu va fi apoi nimeni în stare a le stăpâni».

Un alt învățat, profesorul universitar, S. Mehedinți zice că: «avem metehne la toate hotarele țării». La sfârșit ne ustură granița Banatului și Ungurii fac intrigări pentru despărțirea Ardealului de România printr'o autonomie. La răsărit ne pândesc Rușii, la miazăzi Bulgarii. Ne trebuie acum «unire deplină într'o luptă organizată pentru interesele întregului stat românesc».

Al treilea învățat, tot profesor universitar, Marin Ștefănescu, scrie: «Dascălul meu dela București mă învăța că rostul vieții mele va fi ca să trăiesc sau să mor pentru unirea tuturor Românilor»... «Am sângerat și eu la front pentru această unire. Mi-am amestecat sângele cu pământul dela front pentru Ardealul meu cel drag și sfânt... Azi? Plângând scriu aceste rânduri. O crudă vrajbă s'a iscat între frați... Rog pe toți fruntașii neamului să-și dea seama că Patria este în primejdie... să-și dea toți mâna pentru mântuirea ei»...

*

Iată trei păreri cuminți. Cei ce le-au spus nu sunt nici din partidul național, nici din cel liberal, nici din un alt partid care i-ar ținea pe toți trei la oaltă în casa lui. Dimpotrivă fiecare își are părerea lui și credința lui politică deosebită de a celuilalt. Dar iată că ceva îi unește și îi ridică pe toți trei deasupra tuturor partidelor și dezbinărilor politice: iubirea de patrie.

Românilor! Conducătorilor! Dați ascultare chemării celor 3 învățați ai noștri. Lăsați certele. Am ajuns astăzi la o răspântie. N'auziți cum răsună tot mai lămurit cântarea sinistră: «Pe voi vă nimiciră a pizmei răutate și oarba nenimore»??

P. Trifa.

Este cu putință o pace politică?

Valurile patimilor și vrășmășilor aprinse de focul luptei din alegeri s'au mai liniștit.

Deasupra mulțimii, care s'a frământat, stau acum acei cari au răzbit. Peste câteva zile vor fi chemați să se întâlnească față la față în sfatul țării cei îmbrăcați cu cinstea de deputați și senatori. O, Doamne, cum am vrea să nu mai ducă și acolo vrășmășia și întărătarea neînfrănată, pe care au deslănțuit-o în vremea cât au ținut alegerile.

Este cu putință acest lucru? Dacă au în sufletul lor dragoste creștinească aleșii neamului, cum noi nu ne îndoim, vom răspunde cu hotărâre: da, este cu putință! Căci «dragostea toate le poate». Mai mult decât atât, noi ținem că se poate face chiar o apropiere binevoitoare între partidele cari au stat față în față cu împotrivire, dacă fiește care va duce cu sine mai presus de toate dragostea de țară și de neam. Noi nu ne îndoim de nici unul din fiii neamului nostru, cari au cerut intrare în sfatul țării, că n'ar avea această dragoste.

Ca o rugămintă smulsă din pieptul mulțimii se înalță cuvântul nostru către conducători, către fruntașii tuturor partidelor: să-și calce pe inimă! Să nu se mai socotească nici învinși nici învingători. Ca odinioară în vremile de demult luptă-

torii cinstiți, după-ce și-au măsurat puterile să-și strângă acum mâna. Țara, poporul le-o cere aceasta cu tărie, altcum nu sunt vrednici de încrederea cu care au fost îmbrăcați.

Rostul bun în orânduirea țării nu l face mulțimea deputaților. Drumul drept și neted al bunului mers îl croesc câțiva, i-am putea număra pe degete. Și aceștia, cei mai luminați și pricepuți ce-i are neamul sunt toți acolo în sfat, doară unu doi de au rămas pe dinafară. Dacă aceștia, cei aleși din toate partidele, se hotărăsc să iasă din îngustimea intereselor de partid și să dea prin bună înțelegere deslegare tuturor nevoilor cari apasă țara, atunci nu mai are însemnătate partidul care a ieșit biruitor din alegeri. Cei mulți vor urma cu votul lor, când se cere, înțelegerea frățască a celor ce sufletul și-l pun pentru binele de obște.

Aceasta este nădejdea ce leagă țara și poporul de fiii săi luminați și buni, și ei nu se pot arăta nevrednici, în butul tuturor ațățărilor neastâmpăraților cari cer în gura mare și pe mai departe luptă pe viață și pe moarte. Țara e sătulă de învinuiri, și de sfezi, și acum, măcar în ceasul al unsprezecilea îi vrea pe toți la lucru. La lucru deci, cu răvnă și dragoste nefățărîtă, ca luptele de veacuri și jetfele mari să nu rămână zadarnice!

RĂVAȘ POLITIC.

Ce face opoziția? — Sfatul dela Cluj. — Guvernul s'a pus pe lucru. — Alegeri nouă unde au fost candidaturi respinse.

Vieța politică a țării din săptămâna aceasta a fost frământată de gândul, ce ținută vor lua partidele din opoziție față de guvern la deschiderea sfatului țării?

Până bine de curând se părea că va birui hotărârea ca partidele din opoziție nici să nu intre în noul sfat al țării, ca un protest hotărât împotriva multelor abuzuri săvârșite la alegeri.

Dar împotriva acestor păreri aspre s'au ridicat din partidele de împotrivire și glasuri mai domoale cari spun că trebuie să intre toți în parlament și acolo să-și spună nemulțumirile — altcum ne judecă străinătatea.

Intre aceștia e și marele învățat N. Iorga care zice că politica nu-i iertat să țină țara într'o continuă zguduire.

Comitetul și fruntașii partidului național s'au adunat Duminecă la Cluj. Sfatul a ținut 3 zile și a luat următoarele hotărâri: că nu recunoaște legalitatea parlamentului ce se va deschide la 27 Martie. Nu recunoaște nici legile ce se vor face acolo. Face o chemare către Regele să ia

măsuri grabnice pentru încetarea acestor stări cari slăbesc temelile țării.

S'a hotărât mai departe ca deputații să meargă în parlament și să arate și acolo nedreptățile ce s'au făcut, iar ce vor face mai departe vor hotărâ la București mai amănunțit. S'a decis și convocarea unui congres al partidului național la Alba-Iulia când se va afla de bine. Cam în acest înțeles au hotărât și celelalte partide din împotrivire: averescanii, țărăniștii și tachiștii.

Ce va fi mai anume vom vedea la deschiderea parlamentului.

Ce face guvernul? Ni-se pare că s'a apucat de lucru. A dat poruncă tuturor oficiilor din țară să arate în grabă cari slujbași sunt neapărat de lipsă, ca mersul bun al lucrurilor să nu sufere iar ceilalți să fie poftiți la muncă în altă parte. Cu adevărat prin multe cântălării s'au strâns mulți slujbași cari luau plăți mari pe lucru puțin. Se zice că vor fi scoși la 1 Aprilie peste 15,000 de funcționari de cari țara s'ar putea lipsi.

Asemenea au fost chemați în țară

oamenii de pe la consulatele din țările îndepărtate cu cari nu prea avem legături, cum și mulți din funcționarii prea numeroși de prin capitalele țărilor străine.

Se vestește că s'ar fi hotărât a se șterge și unele ministerele contopindu-se unele cu altele, pentru că și aceste prea se sporiseră de dragul oamenilor și prea cereau multe cheltuieli. Se schimbă și oficiul așa numit I. O. V. adecă pentru invalizii, orfanii și văduvele de războiu în felul acela că s'a trecut la Ministerul muncii ca astfel săși înpuțineze slujbașii și lefurile lor și să poată ajuta mai mult pe cei rămași amărâți și năcăjiți în urma războiului.

Totodată guvernul a restrâns vânzarea peste granițe a tot ceea ce este de trebuință în țară, iar din afară a hotărât să lase a intra în țară numai ceea ce este neapărat de lipsă.

Pentru a îndulci stările rămase atât de nemulțămitoare pe urma alegerilor guvernul pare hotărât să nimicească și să facă alegeri noi pe unde au fost respinși candidații din opoziție și au fost declarați aleși liberali. În acest fel ar fi să ajungă în parlament și câțiva unguri, cari n'au putut candida, pentru că ei nu erau alegători. În listele din 1919 ei nu s'au înscris pentru-că pe atunci mai aveau alte nădejdi.

Mai nou. Deputatul partidului național din Siria: Cicio Pop spune într-o foaie de la Cluj că «în politică toate sunt cu puțință». Asta înseamnă că s'ar prea putea întâmpla ca mâine să avem o împăcare între partidul național și liberal.

Luăți aminte, «în politică toate sunt cu puțință» și ca mâine s'ar putea întâmpla ca noi să rămânem cu vrajba iar dnii cu pacea. În politică nu-i prea bine să se prea aprindă omul. Nu știți ce aduce ziua de mâine.

Să dea Domnul să aducă bine și pace între Români.

Din lumea mare.

„Nu Genova, ci Isus“. Așa a zis un învățat din Cehoslovacia că nu Genova ci numai Isus va putea aduce pe pământ pacea lumii, înfrățirea popoarelor. Are toată dreptatea căci de ani de zile popoarele se tot mută cu sfaturile de pace dintr'un oraș într'altul fără nici o ispravă. Așa și cu sfatul de la Genova îl tot amână, îl tot plănuiesc și schimbă până ce se va alege nimica de el. Sunt prea stăpânite popoarele de păcatul îngâmării, trufiei și lăcomiei. Prea multe popoare s'au dat a stăpâni pe altele și nu pot uita și lăsa acest nărav. Omenirea n'a coborât pe Isus și dragostea Lui în viața sa și de aceea n'avem nici pacea Lui. «Pacea statornică a lumii numai între fiii lui Isus» se va putea pogori.

FOIȘOARA.

Bătrânul și soartea omenească.

Trăia odată un bătrân, care nici cum nu se putea împăca cu soartea ce i-o dăduse Dumnezeu.

Nelncetat cârtia împotriva soartei sale, ba că i prea aspră cu el, ba că alții trăiesc mai bine ca el, ba că și el ar trebui să fie mai fericit.

Odată dormind, iată că vede în vis un palat mare și frumos. Bate la poartă și îndată îi deschide un om, care se părea, că știe de ce venise. Omul îi face semn să-l urmeze și-i deschise o ușă, care da într'o casă lungă și largă, cu numeroși stâlpi pe la mijloc. Pe pereți, jur împrejur, și pe stâlpi erau bătute cuie, și de fiecare cuiu atârna o îmbrăcăminte de om întregă.

Până atunci neamurile vor vorbi mereu de pace la mesele păcilor, dar acasă fiecare se va înarma din greu, așa precum zice Scriptura «fiecare vorbește de pace cu gura sa, dar întru sine are vrajbă» (Ieremia 9, 8).

N'au popoarele pe Hristos în mijlocul lor și de aceea n'au nici încredere între olaltă. Iată o plidă: la 10 Aprilie e vorba să se țină marele sfat de pace de la Genova unde e vorba să se îndrepteze pacea și liniștea dintre popoare. Dar iată odată cu aceasta vine știrea că s'a iscodit un nou tun electric care va putea omorî pe oameni mai repede ca celelalte. Când se va deschide sfatul de la Genova poate va răsună și noul tun ca să grăiască despre apropierea păcii.

Suntem departe de Isus — departe de pacea lumii.

In Anglia și la noi.

În Anglia Duminica nu lucrează nimenea. Toate birturile stau închise de dimineața până seara. În schimb toate bisericile sunt pline.

Învățații alături cu muncitorii cântă în biserică și preamăresc pe Dumnezeu cu coruri frumoase și înălțătoare de suflet, iar preoții predică.

La zile mari, când biserica nu poate încăpea pe toți credincioșii, preoții predică și în teatru. În toată Duminica după amiază se țin strânsuri religioase unde să cetește din Biblie, se spun învățături frumoase și se cântă cântări religioase. Nu odată chiar și prin parcuri, adecă în locurile de preumblare unde iese Duminica toată lumea la aer, — preoții fac slujbe religioase, țin predici și sute de oameni se strâng în cor și laudă pe Dumnezeu cu cântări frumoase.

La noi? Unii Sâmbătă seara petrec și Duminica dorm până la prânz, alții lucrează Duminică dimineața, după amiază se îmbată, iar Lunea se odihnesc. De mers la biserică nici vorbă nu poate fi. Duminica e ziua sufletului, ziua celor sufletești. Noi însă am făcut din ea ziua petrecerilor, chefurilor și plăcerilor: ziua celor trupești.

Aceste năravuri urâte trebuiesc lăsate și schimbate acum fără zăbavă. Să luăm pilda cea bună de la englezi cari au pus biserica și moralul ca temelie statului și tuturor așezămintelor lor. Această temelie e tăria lor și numai pe această temelie își pot clădi și alte neamuri țara lor și viitorul lor.

Fără ca omul ce-l conducea să-i zică ceva, bătrânul știa în vis, ce înseamnă hainele acestea. Ingerul, pentru-că acesta era conducătorul, îi dete voie să-și aleagă din miile de sorți una după plac, să îmbrace hainele ce i-s'ar părea mai bune și cari i-ar fi mai potrivite.

Bătrânul nu mai știa ce să facă de bucurie. Asta o dorise inima lui nemulțumită de mult. Lacom își întinse mâinile după hainele, cari sclipeau mai frumos, dar durere, că nu i-se potriveau.

Trebuia să le desbrace iară și să încerce altele. Nici unele însă nu erau făcute pentru dânsul. Imbrăca, desbrăca, cerca, proba ore, zile întregi, după cum i-se părea în vis, dar o îmbrăcăminte îi era prea lungă, alta prea scurtă, una era prea îngustă, prea largă, prea aspră sau prea moale, prea grea sau prea ușoară, prea călduroasă sau prea friguroasă; apoi

De ce nu avem grâu de ajuns?

O gazetă, scrie că în 1910 din vina războiului, a revoluției și a lipsei de vite, nu s'a putut sămăna atâta grâu, cât s'a sămănat înainte de războiu; în 1920 împrejurările de lucru au fost mai prielnice, vitele mai numeroase, dar sămănăturile au fost numai pe jumătate ca în 1919. În anul trecut toate sămănăturile din țară au fost abia pe jumătate ca în 1920. — Și zbiară țara după grâu, și strigă lumea mare, străinătatea să le trimitem pâne!

Și se întreabă unii: de ce n'avem grâu? Răspunsul îl dă fiecare după cum îl doare. Negustorul de bucate pune vina pe guvern, că nu lasă slobod negoțul cu grâu, ci a hotărât că numai statul are dreptul să vândă sireinilor grâu pentru-că să rămână câștigul țării. Plugarii mari, moșierii mari, spun, asemenea, că guvernul e de vină, că a pus prețuri maxime pe grâul lor și de aceea ei lasă grâul și sămăna orz și ovăș care e slobod la vânzare și aduce mai mult venit. Aceștia cer să li se lase voie să-l vândă cum pot, pentru-că cu prețul maximal lucră în pagubă. Și au toată dreptatea. Când își va socoti bietul plugar fiecare drum, și fiecare lucru, apoi dare și aruncuri, pe deasupra arânda și sămănta, și va vedea ce a luat, deseori nu va găsi nici un câștig.

Dar să spunem și noi de ce nu avem grâu, și-mi pare, că noi avem cea mai multă dreptate.

N'avem grâu pentru-că partidele noastre se ceartă pentru putere, ca fiind acolo să facă ei împărțeala pământului și prin asta să aibă dobânda (cametele) banilor ce trebuiesc împrumutați pentru plata pământului. Și dacă ajunge un partid, zbiară celălalt și-l opăcește să nu poată face împărțirea. — Și până când se ceartă ei, plugarul zice: «pentru-că lucră cu tragere de inimă în moșia pe care nemeșul a lăsat-o să se înțelenească? Poate la anul petecul ăsta de loc ajunge în mâna altuia, după ce eu l-am scos din năcaz, iar mie ori nu-mi dă de loc, ori primesc o țelină ori o ruptură de n'am nici o dobândă afară de oase zdrobite. Și-apoi vezi și comisiile din sate, în tot anul numai primăvara împart locul pe arândă, așa că nici n'ai când sămăna grâu de toamnă».

Țăranului i-e drag a lucra și a pune grâu mult, ca să fie și pentru țară și și pentru streini, — dar numai în moșia sa!

Să i se dea deci cât mai curând moșia făgăduită, și atunci vom avea grâu destul.

Șerban Brancoveanu.

chiar și în hainele, cari nu aveau scăderile acestea în măsură așa mare, odată îl strângea aici, odată dincolo și nu se simțea bine în ele.

Cercase aproape toate hainele și se întreba suspinând: Să nu fie oare în palatul ăsta, între miile de îmbrăcăminti, una singură potrivită pentru mine? Puține cuie mai erau și ajungea iară la ușa pe care intrase. Dar nici a treia din urmă, nici a doua îmbrăcăminte nu se potrivea.

Mai rămase cea din urmă. Pe asta abia îndrășnea s'o încerce de frică, că în sfârșit, n'o să mai afle pentru el nici o soartă pe pământ. Cu mâna tremurândă apucă hainele cele din urmă, cu sfielă le îmbracă și, o minune: gândeai să sunt crescute pe el. Bine ca în ele nu se simțise de multă vreme; inima îi sălta de bucurie, pentru că acum se credea foarte norocit.

PENTRU SUFLET.

— Evanghelia de Duminecă: despre rugăciune. —

Evanghelia de Duminecă ne spune o minune a lui Isus: tămăduirea unui tânăr ce avea «duh mut». (Marcu cap. 9, vers 17—30). Să luăm aminte! Duhul cel înfricoșat, care chinuia pe tinerul din evanghelia, de Duminecă, și îl «arunca în foc și apă» se află și azi printre noi. Acest duh rău sunt patimile cari tulbură și chină pe omul ce l-au cuprins și îl aruncă în focul păcatelor și noroiul plăcerilor păcătoase. Acest duh rău, ne spune evanghelia că nu se poate cu nimic altceva alunga dela noi sau ținea departe de noi decât cu post și rugăciune. Am arătat — în numărul 7, — cum să postim cu folos, acum voi spune cum să ne rugăm cu folos sufletesc.

Ce este rugăciunea? Nu este altceva decât o grăire, o vorbire a sufletului nostru cu Dumnezeu. Prin rugăciune putem vorbi cu Dumnezeu oricând și oriunde. Ce dar mare și sfânt! Dei merge la un domn mai mare din aceasta lume, trebuie să-l cauți la ceas anumit, pe la toate ușile cu pălăria în mână. Și apoi trebuie să-i vorbești frumos, acurat și repede ca să nu-l superi cumva să te dea afară — și iată prin rugăciune Domnul Domnilor și Impăratul Impăraților stă cu noi de vorbă oricând și oriunde.

Mare dar este deci nouă rugăciunea și mari sunt foloasele ei sufletești. Să luăm însă aminte că nu orice rugăciune ajută sufletului ci numai cea bună și adevărată. Hristos muștra rugăciunea cea îngâmfată a fariseilor învățându-ne să ne rugăm cu smerenie și umilință. Hristos muștra pe iudei și zicea despre ei că: «neamul acesta cu buzele mă cinsteste dar cu inima sa este departe de mine». Să luăm aminte căci par'că aceste vorbe muștra și rugăciunea noastră. Adevărată rugăciune nu pleacă numai din buze ci trebuie să plece din căldura, din «prisosul inimii». Căldura și dragostea din lăuntru trebuie să miște

buzele din afară pe când la noi de multe ori numai buzele aleargă dar inima stă pe loc. Când te rogi silește-te ca toată vorba ta să fie rostită rar, la înțeles, cu pricepere, cu duh, pentru că nu mulțimea vorbelor face rugăciunea bună ci căldura, duhul cu care te rogi. Dacă rugându-te cu pricepere și inimă vei simți că s'aprinde ceva în sufletul tău, vei simți că mâinile ți se strâng mai cu căldură cătră olaltă și ochii ți umezesc — atunci te rogi cu adevărat și cu folos pentru sufletul tău. Când te rogi trebuie apoi să-ți zăvorești afară din casa sufletului tău grijile afacerilor și darăverilor. Numai ușurat de ele te poți ruga cu folos.

Și apoi nu-i destul că ne rugăm regulat seara și dimineața, dar păcatele se țin toate droaie de noi, ci prin rugăciune trebuie să omorâm mereu păcatul și să-l scoatem din viața noastră. Rugăciunea cu păcatul laolaltă nu pot petrece. Ori rugăciunea omoară păcatul, ori păcatul omoară rugăciunea.

Trebuie să știm apoi și ce să cerem dela Dumnezeu în rugăciune. Mulți strică rugăciunea cu aceea că cer dela Dumnezeu lucruri slabe. Așa sunt aceia cari se roagă să poată câștiga pări, procese, bani, averi și bogății. Să cerem totdeauna «cele bune și de folos sufletului nostru», căci știe Tatăl nostru ceresc ce ne trebuie mai departe.

Este apoi un fel de rugăciune mai rea ca toate: aceea pe care o face omul blăstămând. Despre aceasta a zis prorocul că «rugăciunea lui se va face întru păcat». Și cu tot dreptul căci acela carele împreună mâinile și se roagă în semn de blăstăm, acela nu se roagă ci păcătuiește, acela face din rugăciune cuțit cu care își omoară sufletul.

Să facem deci rugăciunea cea bună, care împreună cu postul cel bun ne vor fi de apărare împotriva «duhului celui mut» și de mântuire sufletului nostru.

I. Tâlcuitor.

Recruții.

Flăcăi noștri sunt chemați sub steag să-și facă datoria cătră țară. Cete de voinici vin cu lădița lor pe umăr, cântându-și cântecele de voinicie și de dor, de răsună

Cu dispreț, își zicea în sine, o să calc în picioare hainele cele vechi și să le arunc deoparte. Dar, ce să vezi? Hainele cele vechi nu mai erau nicăeri. Se făcuseră nevăzute. Unde îmi sunt hainele cele vechi? întrebă el pe Ingerul însoțitor.

Ingerul nu-i răspuse nimic, ci-l duse înaintea unei oglinzi mari, ca să se vază. Era să-i pice obrazul de rușine și ar fi dorit să intre în fundul pământului: se văzu iar în hainele lui pe cari le ridicase cineva și le acătase în cuiul din urmă. Intre miile de vestminte pe cari le cercase, numai în ale lui se simțea bine.

Bătrânul înțelese învățătura. Deștepându-se deodată, ochii i-se scaldau în lacrimi. Insuși Dumnezeu îl convinsese că fiecare om poate fi fericit numai cu soarta cu care l-a dăruit dela început.

După L. Tolstoi.

zidurile înalte ale orașelor. Vin ei bucu-roși că acum nu mai slujesc străinului, care îi batjocorea și li disprețuia, pe ei, limba și obiceiurile lor. Acum armata este românească, mândră, scumpă sufletului nostru. Ea este o școală de creștere a voinicilor noștri, în care dragostea românească și creștinească a ofițerilor va veni într'ajutor nepriceperii copiilor dela sate. O mândrie trebuie să însuflețească pe fiecare românaș sănătos, că este chemat și el să învețe a-și face datoria de a slugi cu credință până la moarte țara și pe Regele român!

Dar sunt și oameni fără suflet. Mai sunt printre noi și mulți răi, unii cari își varsă veninul chiar în grai românesc, spunând flăcăilor că «țara e în afară de lege și nici ei nu sunt datori să se supună legii», să nu meargă la armată! Dragi copii, pe cari țara vă cheamă, nu-i ascultați! Ei sunt străini, ori agitatori fără suflet, cari ar vrea să vă vadă împotrividu-vă, ca împotrividu-vă să nască tulbureala și din aceasta să se scoată învinovățiri politice. Dacă părinții voștri au slujit cu supunere pe străin, cum să nu vă strângeți voi cu drag să slujiți armatei românești!

Sfaturi și învățături politice.

— O greșală eșită din alegeri. —

Alegerile trecute au arătat lămurit multe greșeli a felului nostru de a face politică. Una din greșeli e și aceea că au început oamenii să nu mai țină seamă de libertatea fiecărui om de a-și avea părerea lui și convingerea lui politică.

Ce e mai scump decât libertatea fiecărui de a gândi și judeca cum află el mai de bine!

La alegeri însă mulți s'au arătat foarte nesuferitori pentru libertatea de gândire a altora și au așteptat dela tot natul să-și treacă părerea prin bostanul capului lor. După toți cari au cutezat să aibă alte păreri politice au început a striga:

«Trădători», «vânduți dușmanilor», «coade de topor»... par'că am fi în vremea ungarilor.

Vina acestei greșeli o poartă mai ales unele gazete de partid, cari își îndeamnă credincioșii la ură nebună împotriva tuturor cari cutează să aibă alte păreri politice decât ale lor.

Iată câteva pilde. O gazetă din Cluj («Patria») numește «sămănători de otravă» pe toți acei profesori universitari cari au alte păreri politice decât gazetarii dela această foaie. O alta («Solia Dreptății») merge mai departe și zice că poporul trebuie să scoată din școli și biserici pe toți acei preoți și dascăli cari n'au fost de părerea politică a domnului redactor. Ba o năroadă gazetă de aici din Sibiu merge și mai departe căutând să ațâțe ură între 2 sate ce au avut păreri politice diferite.

Acesta nu e lucru bun. Fiecare om trebuie să-și aibă libertatea lui deplină și la această libertate trebuie să ținem ca la aerul ce-l răsuflăm. Nici popa, nici dascălul, nici nime pe lume nu-i ertat să ne înădușe această răsuflare a libertății, dar nici noi pe a lor, — altcum, gândiți-vă D-Voastră, ce înțeles ar avea votul universal și liber pentru toți.

T. Povață.

Povește economice pe Martie.

In grădină. Sub pomii tinerei sau grosiori așterne dimineața de timpuriu pânzături, scuturând bărbătește crengile și arzând multele gârgărițe și celelalte gândăciii astfel strânse. Deodată cu ele sau ceva mai târziu nimicește prin ardere atât larvele cu gogoșile alipite cu tot cât și ouăle înșirate pe rămurile în formă de spirale. Stirpește păduchii lănoși prin ungerea cu petrol, ear a furnicarilor prin apă ferbinte.

Curăță trunchiurile și crăcele mai groase de scoarța moartă, adăpostul atâtor gândăciii și ouă. Neapărat este să înlături cu ferestreul și foarfeca de pomi, toate vlăstările ce ar fi crescut lângă sau doară pe trunchiu în sus.

Cât ce pământul s'a sbicit, astupă gropile de sădit pomii cu țărana frăgezită prin ger spre a se așeza, îndeplinind săditul după vre-o 10 zile. Rărește tufele de strugurei și agris, ciontând cu un tăiș ager vlăstările uscate îmbătrânite, nevoeșe, strâmbe ori prea dese. Cu ocazia ciontării înlătură temeinic melcii și ciompurile rămase.

Greblează grădina de legumi și sapă cât mai adânc, semănând fără zăbavă pe tringei, morcovi, ceapă, mazăre, așadar legumi răbdurii sau cari incolțesc foarte în silă.

In câmp și la vie. Dacă mersul timpului și pământul îngăduie, seamănă grâu de primăvară și ovăș cum și orz. Risipe mușinoaele (mușoroaele) și desprinde mușchiul dintre arbori prin grapa de fanațe. Gerul desprinde, mai ales în terenul năsipos sau

humos, tinerile holde, cari deci ar trebui acum tăvălugite. Cârpește în trifoiște sau lucernărie vetrele golașe, astupând semânța cu grebla. De asemenea cârpește golurile în fânțe, semănând ierburi în amestec, sau măcar floare de fân.

Stârpește temeinic, prin scoaterea cu rădăcini cu tot, buruienile mari și netrebnice, cum sânt d. e. bozul, pelinul, brusturii, scăeții, ciufafaia și c. l. chiar și din pășuni și cu atât mai vătos din fânțe.

Desgropă via, înlăturând pământul cu îngrijire și legând vițele până sânt încă vâжоase; căci zăbovind până ce sau învârtoșat, ele se frâng ușor. Inti'aceea se croesc tăind ce e de prisos cu foarfeca, de cumva croirea nu a premers de toamna.

D. Comșa.

Vremea pe care o petrece omul în rugăciune nu este vreme perdută. Am văzut o icoană care arăta acest lucru atât de frumos încât nici odată nu-l voi putea uita. Era zugrăvit în icoana aceea un sătean care eșise la câmp cu plugul său. Lăsându și plugul în brazdă omul se pusese în genunchi să și facă rugăciunea. În această vreme de rugăciune un înger se pogorâse de sus și ara în locul omului ce se ruga. Icoana voia să spună că vremea ce o petrece omul în rugăciune nu e vreme perdută. Tatăl de sus binecuvântă cu spor și ajutor munca omului ce se roagă.

Știrile săptămânei.

Episcop al preoților militari a fost numit părintele protopop ortodox din Brașov *Dr. Vasile Saftu*. Va purta numirea de episcop de Alba Iulia și se va îngriji de preoții militari și de binele sufleteș al tuturor soldaților.

Dumnezeu să-i ajute! La mulți ani!

Un deputat vrednic. Poetul și scriitorul I. U. Soricu, ales deputat cu program liberal la Ocna-Nechrich, se leagă sărbătorește prin o scrisoare publicată în gazete, că va plăti douăzeci de mii de Lei aceluia care va putea dovedi că în decursul propagandei a dat cuiva ceva înainte de alege, sau că a atacat în vorbirile sale în fața poporului pe vreunul din celalalt partid, sau că ar fi făcut orice fel de îngerință. Pe deasupra declară că în cazul când se vor dovedi aceste lucruri va și abdice de bună voie de mandatul ce-l are și pe care îl socotește ca «o întrecere în a face bine și a munci pentru popor».

Laudă lui și pildă altora!

Intunecime de soare vom avea în ziua de 28 Martie după amezii dela orele 3—5. Va fi numai parțială, adică numai o parte din soare (cam 51 de părți) se va întuneca.

Ca să o vedeți uitați-vă prin o sticlă afumată sau colorată, căci altcum din lumina cea tare a soarelui, vă puteți alege cu durere în ochi.

Cu un sărut a strâns un milion de coroane pentru săraci o teatralistă frumoasă din Viena. Și anume a pus prin oraș publicațiuni că pune la licitație în teatru un sărut pentru acela care «va da mai mult». Licitația s'a ridicat până la un milion de coroane și cel care a dat milionul a sărutat pe frumoasa. Frumoasa femeie a dovedit că e frumoasă nu numai la față ci și la suflet când în forma aceasta s'a gândit să ajute pe cei săraci și năcăjiți.

Arme nouă! Francezii au iscodit un tun nou, care lucră cu electricitate și despre care spun, că lovește mai departe, face pagube mai mari și omoară mai mulți. Iar Nemții s'au gândit, că afurisitul de revolver de până acum nu e destul de bun, și au iscodit unul cu 32 de focuri (deci o mitralieră de buzunar), pe care l-au și dat fiecărui subofițer și fiecărui ofițer.

Ne pregătim pe semne pentru *pacea lumii!*

„Dumineca Ortodoxă” așa se cheamă o foarte bună foaie pentru popor ce iese săptămânal la București. E scrisă anumit numai pentru învățături sufletești și e foarte bine scrisă. Se dau în ea tâlcuiri din sfintele Scripturi, felurite învățături, povești, istorisiri frumoase și înălțătoare de suflet.

Abonamentul e numai 12 Lei pe un an plătiți înainte. Adresa: Preot. N. Runcanu, Biserica Sfta Vineri-Herasca. București. Abonați-o care stați mai binișor de parale — măcar și 2—3 la olaltă — căci nu vă va părea rău!

Vin omizile. Anul acesta este foarte prielnic pentru înmulțirea omizilor, de aceea să avem grije și să luăm din vreme măsuri de stărpire. Strângeți cu grije toate cuiburile de omizi și le aruncați în foc — acesta e leacul cel mai bun contra lor. Lucrul acesta trebuie făcut acum înainte de a da frunza și dimineața până nu iese soarele.

Banul în Rusia. Un prieten a primit dela altul scrisoare din Rusia. Pe ea era lipită marcă (ștampilă) de 10,000 de ruble. Atâta se plătește acolo pentru o scrisoare. Pe noi ne sperie, dar acolo nici cu de 3 ori atâția bani nu poți cumpăra o pâine, atâta preț are banul în Rusia.

A ieșit Catalogul cărților Librăriei arhidiecezane cuprinzând sute de cărți bune și folositoare. S'a trimis tuturor oficiilor protopopești unde îl pot afla preoții, învățătorii și alți doritori de a cumpăra cărți.

Se trimite și altora pentru 2 lei și 1 leu portul, adică 3 lei franco.

O broască țestoasă uriașă a fost adusă zilele acestea din insulele Galapagos la un muzeu din Londra. Ea nu poate fi ridicată decât de zece oameni și se crede că e rămășiță din vremuri ce au trecut de mult.

Rugăm pe onoratele primării și prim-pretorate să ne trimită publicațiunile referitoare la exarândări de pășunate, munți, păduri și alte lucruri de interes — ca să le putem publica pentru lipsurile cetitorilor noștri.

Cari paseri zboară mai iute? Șoi-mul zboară cam 290 kilometri pe ceas, rândunica 230, iar porumbelul 60—70. Precum se vede paserile zboară cu o repezală ce întrece toate mișcărilor bieților oameni ce se târăsc pe pământ. Dar totuși avem și noi ceva care întrece zborul paserilor. S'a aflat că o veste, o minciună spusă din om în om zboară mai repede ca orice pasere. S'a făcut socoată spre pildă că dacă într'o zi la ceasul 12 un om spune o mare minciună la alți 2 oameni și aceia, în termen de un sfert de oră, o spun fiecare la alți doi pentruca și aceia apoi să o spună mai departe tot la câte doi în un sfert de oră — după 8 oare vestea sau minciuna ar fi cunoscută de 2000 milioane de oameni.

Cea mai mare casă din lume este la Viena. Are 13 curți, și 1500 camere (odăi). Câțiva poștași se îngrijesc anumit numai pentru împărțirea scrisorilor ce vin la casa aceea.

Cea mai mare carte din lume este aceea pe care a scos-o guvernul Statelor Unite ale Americii. Ea cuprinde istoria războiului civil al Americii și facerea ei a costat două milioane dolari. Are 120,000 de pagini și 9 metri grosime. Se poate întrebuița numai împărțită în 120 de volume.

Cei mai mic ceas îl are un meșter din Chicago (America). El se află într'un inel dela deget în loc de piatră la inel.

Bela Kuhn a înebunit. Așa scrie o gazetă nemțească, că a nebunit respective bolșevicii l-au închis într'un spital ca pe un nebun furios pentruca și în Rusia și-a ținut năravul ce-l avea în Ungaria.

Intr'un singur județ din Rusia a omorât 7000 de soldați în o singură săptămână. Atâta tiranie să vede că i-a spăriat și pe bolșevici.

Mulțumită publică. Domnul Ministru General Moșoiu cu prilejul vizitării locului natal, a binevoit a dărui școalei noasre primare de stat din comuna Șimon Bran, ce-i poartă numele său, suma de 2000 lei, pentru care i se aduce mulțumită și pe această cale. *Victor Moșoiu*, dir. școalei.

Pentru împroprietărirea celor din Sibiu se întocmește lista din partea celor 3 comitete locale în timpul dela 21 până la 31 Martie a. c. Acei cari pretind să fie împărțiți cu pământ, în baza legii pentru reforma agrară, vor înainta cererea lor în scris sau verbal în acest termen, în zilele de lucru, în orele dela 8—12 a. m. la consiliul orașenesc (primăria, str. Metropoliei Nr. 2 sala de ședință), pe lângă înaintarea documentelor pentru vederea serviciilor lor de războiu, a invalidității sau a celorlalte situațiuni. Se observă, că lista întocmită în anul trecut pentru reforma agrară, nu mai este valabilă, și prin urmare toți cei îndreptățiți la pământ să se anunțe din nou. *Consiliul orașenesc.*

Pentru piața Sibiului. Cu începere dela 21 Martie 1922 s'au staverit următoarele prețuri maxime:

Carne de vită calitatea II klg. Lei 10. Carne de vită calitatea I kgl. lei 12. Carne de bivoliț klg. lei 5—7. Carne de vițel (de lapte) klg. lei 10. Carne de vițel (de pulpă) klg. lei 12. Carne de junincă klg. lei 6. Carne de miel fără cap dinainte klg. lei 10. Carne de miel fără cap dinapoi klg. lei 12. Inimă, plămână, ficat klg. lei 6. Creeri klg. lei 10. Sațamă de vară și Mezeluri klg. lei 16. Crenvirstli klg. lei 18.

Sibiu, la 18 Martie 1922.

Consiliul orașenesc.

Conferințele „Asociațiunii”. Joi în 23 l. c. la 6 ore p. m. în sala prefecturii, dl inginer *Emil Russo*, licențiat în matematici, va vorbi despre «Reformele agrare și aplicarea lor în vechiul regat și în provinciile alipite».

Duminecă în 26 l. c. la aceeași oră și în acelaș loc dl inginer *Emil Russo* va vorbi despre «Comasare și Cadastrare».

Prețurile de intrare cele obicinuite.

Biroul «Asociațiunii».

Cu inima rănită de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoscuților, că iubita noastră fică, nepoată și soră

Aurora

elevă clasa a III-a medie din Turda, a adormit în Domnul la 9 Martie în frageda etate de 15 ani.

In veci pomenirea iubitului nostru odor!

Indurerata mamă: Văd. Terezia Butelanc.

Bunul moș: Vasile Gomboș, preot.

Iubitul frate: Radu, student.